

V c
4169

h.

h. 36,59.

V c
4169

18

Hexadecas
EPIGRAMMATUM.

In

Prælium ad Lipsiam commissum.

PRAGÆ,

XI. Novembr. ANNO

M. DC, XXXII.

*Zacharias Gottlieb Siefert. Press.
c. M. Dcc.*

1.

Hostem ultrò provocantem,
ac bellum inferentem non so-
lùm acutis telis, sed etiam acu-
leatis dictis petere atq; vulne-
rare semper impunè licuit.

IN TILLIUM.

I.

Non fugere, aut vinci consuetus Tillius,
Ecce,
Lipsiaco in campo vincitur atq; fugit!
In promptu causa est: Vincti se posse negavit,
Ostendit vincti sed potuisse DEUS.

II.

Tillius in pugna ruditer tractatus ab hoste,
Et globulis ictus dicitur esse tribus.
Verum habuit corpus ferro impenetrabile: Tilli,
Invictum te istis artibus esse putas?

III.

Cum chalybe & ferrô corpus tibi durius esset,
Quâ poteras hostem sternere fronte tuum?
Impar congressus magico cum milite! namq; ut
Sint paria arma, tamen corpora non paria.
Egregiam verò laudem, nomenq; reportas
Tilli! sic bello vincere te pudeat.

a 2

Opu-

O Pudor! ô nostro stigma indelebile seculo!
 O ubi Germanæ gloria militiæ?

Lappus & extremâ submissus Finus ab arcto
 Non ferrum metuit sulphureosq; globos.

Sed pulchram pro Rege suo per vulnera mortem
 Oppetit, atq; optat sæpius oppetere.

At timidus magicis se Tillius artibus armat.
 Ne ferrum possit ne penetrare globi.

Quid metuis? cur non pro Cæsare tu quoq; , Tilli,
 Exoptes mortes oppetere innumeras?

Ignosce: in causâ, quod non benè suspicer, ipse es.
 Quid si de belli justitiâ dubites?

Justior attollit vires in milite causa:
 Quæ metuit mortem, non mihi causa placet.

Q Vò nunc Heroùm quò virtus bellica cessit?
 O ubi nunc veterum fortia facta Ducum?

Queis pulchrum in bello cadere & numerare deco-
 Vulnera, figebant oscula vulneribus. (rum

At magicis noster se devovet artibus ultrò
 Tillius, ô cani nequitiam capitis!

Non istas artes; Tilli, benedicta virago
 Te docuit, cujus diceris esse cliens.

Sed stygiis Hecate tenebris excita: Patrona
 Digna tuis factis moribus atq; tuis.

Rex

VI.

Rex pius egelidum Gustavus Adolphus ad a-
xem

Sagas atq; magos misit in exilium.

Ut magicus Lappos Dæmon Finnosq; reliquit,
Excepit profugum Tillius hospitio.

Bambergam assignans spurco simul Herbipolinq; ,
Hic latum nactus spiritus imperium

Exercet, gelidam & curat nihil ampliùs Arcton,
Dans subitò æternæ millia multa neci.

Non tulit ulterius tantum Rex dedecus: Ergò

Bambergam penetrat, Herbipolinq; capit,
Dæmonium ejiciens. Nunc autem Spiritus ater,

Nunc aliud quærit Tillius hospitium.

Sed sequere, ô mi Rex, & si vel Roma petatur,

Româ etiam magicum hoc ejice Dæmonium.

VII.

En Exercitum Tillianum.

Extitit, ô seclis seclus atq; infamia nostri!

Extitit, ô sacri dedecus imperii!

Extitit, & verum est: seculo hoc exercitus ipso

Extitit, in coelos impius inq; Deum,

In victum qui sese armis profiterier ausus,

Tâm duce, quàm numero & robore militiæ,

a. 3.

At

At scelus hoc seclum, cœlum, Deus, imperiique;
Enfiger ulterius non potuere pati.
Enfigero Augustus Frater, Gustavus Adolphus,
Ultrò suppetias & socia arma tulit,
Non tulit invictus socia hæc exercitus arma,
Cessit, & in celerem se dedit ipse fugam.
I nunc, invictum te jacta! agnoscito contra
Soliis invictam vimque manumque Dei,

IIX.

I In locum prælii.

Invictus hic Exercitus victus jacer,

IX.

Aliud.

Invictus ille Tillii hic Exercitus
Est victus: hunc locum notate posteris.

X.

In Victoriam Regis Sveciæ
& Electoris Saxonæ.

Dum Rex ad pugnam graditur cum Saxone
Suecus,
Dum pia cum socio milite castra movet,
Castra piis resonant precibus, fit clamor ad auras,
Hymnus & occinitur suavis in aure Dei,

Ad

Ad pugnam ut ventum est, quanta ô suspiria sursum
Quotq; Triumphanti millia missa Deo!
Nec mora descendit plenis victoria velis:
Scit precibus victus Jova juvare suos.

XI.

NIn Eorundem Tesseram.
Obiscum Deus est: fortes pugnate strategi!
Pro nobis pugnat fortiter ipse Deus.

XII.

In Tesseram Tillianam,

Ad Beatissimam Virginem

MARIAM.

O Verè cunctas inter benedicta puellas!
Nondum nacta parem, nunquam habitu-
ra parem.

O virgo! ô mater! mater virgoq; perennis!

O salve Genitrix immaculata Dei!

Quæ te submittens ultrò, agnoscensq; Jehovam,
Ancillam Domini te famulamq; vocas.

Postquàm nunc, ut Diva potens, in vota vocaris,
Dic mihi, quî cultus, quî tibi vota placent?

Ad

a. 4.

Respon-

Responsio

Beatissimæ Virginis.

Non mihi divinos cultus, non vota placere,
Lipsiæ pugnæ tessera testis erit.

XIII.

In Heroicas Serenissimi Saxo-
niæ Electoris Virtutes

PATIENTIAM ET FORTI-
TUDINEM

Sæpe mihi excussit patientia Saxonis iram
Sæpe mihi bilem movit & invidiam:
O quoties dixi: Vana est devotio, vana est
Tam nivei & fidi pectoris integritas,
Consiliis, monitis precibusq; tot institit annos,
Illa nihil, nihil hæc, nil valere preces
Quin armis cumulata arma, & bella addita bellis
Et mala sunt aliis conduplicata malis
Stat tamen interea, ceu saxum immobile Saxo,
Firmus in affectu Cæsaribus atq; fide
Donec se cinctum Ligæq; & Cæsaribus armis
Supremumq; videt prælii adesse diem
Tum sibi ab imperio commissos arripit enses
Atq; decussatim quassat utraq; manu

Nunc

Nunc hâc nunc illâc vibrans : petit obvius hostes,
Fortis in adversos, strenuus in profugos
Nunc didici verum: Verum nunc esse fatebor:
SÆPE ETIAM INSTANTI LÆSA REPU-
GNAT OVIS.

Induit horribilem patientia læsa furorem
Nec motam bilem sistere deïn facile est.

XIV.

In Virtutes Cæsaris.

Magna est, ut fertur, devotio Cæsaris, ingens,
Ut patet, imbibitæ religionis amor
Magna, nec inficior, Clementia, sæpius hosti
Cognita, pauperibus semper aperta ma-
Semper larga manus. DEVOTI, RELIGIOSI, (nus,
CLEMENTIS, LARGI nomina Cæsar habet,
Sanguinis humani modò ne tam prodigus esset,
Inq; animas nullum sumeret imperium.

XV.

Ad Eundem.

Quid, Imperator, ore te, quid nam patras?
Dum quæris imperare Conscientiis,
Sic subditos, sic regna, sic provincias
Perdes citò, nec ipse te feret Deus,

B

Qui

Nunc

Qui Solus imperare vult, nec quit pati,
Ut Conscientiis homo quis imperet.

XVI.

De Rege Sveciæ

A Domino quoties Sueco Victoria Regi
Obtigit, hoc Dominus, non ego, fecit, ait.
Eugè, pulchrè, verè! felix Dextra Jehovæ,
Et poteris sic præposterus esse Deus.
Subsannent hostes, sed perge offerre Jehovæ
Laudem omnem, sic laus, Rex, tua major erit.
Et poteris pariter Deus esse Deiq; minister,
Gesta Dei tua erunt, & tua gesta Dei!

Gusman VV.

FINIS.

LD 17

AC

Man
F
Non
2
L
it, ait.
væ.
erit.
VI
.
O
S
O
AC

ULB Halle 3
004 825 454

m,
o-
u-
e

IN

In promptu
Ostendit

T Illius
Verum ha
Invictu

C Vm
Impar cor
Sint pa
Egregiam
Tilli!

M.

s Tillius,

tq; fugit!
vit,

hoste,
ibus.
le: Tilli,

lurius esset,
onte tuum?
amq; ut
paria,
tas

Opu-

